

Hallituksen esitys Eduskunnalle Venäjän kanssa yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että Eduskunta hyväksyisi Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välisen yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen, joka allekirjoitettiin Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1994. Sopimuksen tarkoituksena on kehittää sopimuspuolten tulliviranomaisten välistä yhteistyötä tullilakien noudattamisen tehostamiseksi sekä huumausainevalvonnan ja tullirikosten tutkin-

nan parantamiseksi. Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet valtionsisäistä hyväksymistä koskevat ilmoitukset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja asian valmistelu

Kansainvälisen tavarakaupan vapautuminen, rajamuodollisuuksien väheneminen ja rajanylityksen nopeutuminen sekä henkilöliikenteen lisääntyminen ovat johtaneet kansainvälisen huume- ja talousrikollisuuden kasvuun. Tämä on ollut syynä eri valtioiden tulliviranomaisten yhteistyön kehittämiseen kansainvälisten sopimusten avulla. Sopimuksilla pyritään tehostamaan kansainväliseen kauppaan liittyvien tullimääräysten asianmukaista soveltamista sekä tullilakien vastaisten tekojen estämistä ja selvittämistä.

Suomi on tehnyt monenvälisen tulliyhteistyösopimuksen Pohjoismaiden kanssa (SopS 43—44/82) ja kahdenväliset sopimukset Puolan (SopS 33/73), Saksan (57—58/76), Alankomaiden (SopS 30—31/85, Amerikan yhdysvaltojen (SopS 29—30/89), Ranskan (SopS 57—58/89), Italian (SopS 8—9/90), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan

(SopS 74—75/91) sekä Viron (SopS 42—43/94) kanssa.

Lisäksi Suomi on allekirjoittanut tulliyhteistyösopimukset Liettuan kanssa helmikuussa 1994 ja Latvian kanssa huhtikuussa 1994. Liettuan kanssa tehtyä sopimusta koskeva hallituksen esitys on annettu eduskunnalle tämän vuoden toukokuussa ja Latvian kanssa tehtyä sopimusta koskeva hallituksen esitys annetaan eduskunnalle samanaikaisesti tämän esityksen kanssa.

Suomi ja Venäjä ovat sopineet heinäkuussa 1992, että maittemme välillä on edelleen voimassa Suomen ja Neuvostoliiton välillä vuonna 1975 (SopS 40/76) tehty sopimus yhteistyöstä tulliasioissa. Maiden tullihallinnot ovat pitäneet tarpeellisena uuden kahdenvälisen tulliyhteistyösopimuksen tekemistä, joka noudattaisi uusimpia vastaavanlaisia kahdenvälisiä tulliyhteistyösopimuksia ja vastaisi nykyistä kansainvälistä käytäntöä.

Venäjän ja Suomen välinen henkilö- ja tava-

raliikenne on kasvanut viime vuosina jatkuvasti. Aikaisemmin maiden välinen kauppavaihto perustui Suomen ja Neuvostoliiton hallitusten välisiin keskitettyihin kauppasopimuksiin ja tavaravaihtopöytäkirjoihin. Nykyään kauppaa voidaan käydä suoraan yritysten välillä. Tämä on lisännyt yksittäisiä kauppatahtumia, jolloin myös virka-apuna annettavan ja ulkomaille tapahtuvan selvitystyön tarve maiden välisen kauppatilaston ja veronkannon oikeellisuuden varmistamiseksi on lisääntynyt.

Sopimus vastaa pääosiltaan muita Suomen tekemiä tulliyhteistyösopimuksia. Siinä on määräykset yhteistyöstä tullivalvonnassa ja tullirikosten ehkäisemisessä sekä määräykset tietojen vaihdosta ja virka-avusta (oikeusavusta) tullirikosten tutkinnassa.

Sopimukseen sisältyy myös määräykset huumausaineiden valvotusta läpilaskusta, kuten jo voimaantulleessa sopimuksessa Suomen ja Viron välillä ja allekirjoitetuissa sopimuksissa Suomen ja Latvian ja Suomen ja Liettuan välillä. Tämä Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1988 huumausaineyleissopimukseen perustuva menetelmä tehostaa omalta osaltaan huumausaineiden laittomaan kauppaan osallisten henkilöiden paljastumista.

Sopimuksessa on lisäksi otettu huomioon maittemme rajanaapuruus. Sopimukseen sisältyy tullimuodollisuuksien helpottamiseen tähtäävä artikla, samoin kuin erityiset määräykset tietojen vaihdosta salakuljetuslaitteiden tavaroiden laittoman kaupan vastustamiseksi. Sopimus mahdollistaa yhteistyön myös paikallisten tulliviranomaisten välillä siinä laajuudessa kuin maiden keskustullihallinnot siitä sopimuksen puitteissa erikseen sopivat. Sen sijaan sopimukseen ei sisälly määräyksiä tullien, verojen tai maksujen perinnästä ja niiden täytäntöönpanokelpoisuuden tunnustamisesta.

Esitys on valmisteltu virkatyönä ulkoasiainministeriössä ja tullihallituksessa.

2. Sopimuksen suhde eräisiin kansallisiin lainsäädäntöksiin

Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa (4/94) sisältää osittain sopimuksen kanssa yhteneviä sääntöksiä. Sopimuksen mukaan sopimuspuolet antavat tulliviranomaisten välityksellä toisilleen apua muun muassa tullilakiensa vastaisten tekojen ehkäisemiseksi ja tutkimiseksi. Myös mainittuun lakiin sisältyy

erityiset määräykset tapauksista, joissa Suomi antaa oikeusapua. Lain soveltaminen ei edellytä vastavuoroisuutta, ja sitä sovelletaan tapauksissa, joissa kysymys on oikeusavusta yksittäisen, konkreettisen rikosasian käsittelyä varten. Näin ollen esimerkiksi tullirikosten torjuntaan ja tullivalvontaan liittyvä sellainen tietojen vaihto, joka ei liity yksittäisen rikosasian käsittelyyn, jää lain soveltamisen ulkopuolelle, samoin kuin yksittäistä rikosasiaa tai tullirikoksen valmistelua koskevat tiedonannot, joissa tietoja ei toimiteta vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä. Huomattava myös on, että vain sopimuksella voidaan vaikuttaa siihen virka-apuun, jota annetaan Suomen tulliviranomaisille.

Tulliyhteistyösopimuksen mukaista virka-apua annettaessa noudatettava menettely ja ulkomaille toimitettavien tietojen laatu ja laajuus määritellään ensisijaisesti itse sopimuksessa. Sikäli kuin toimitettavat tiedot kuuluvat kansainvälistä oikeusapua rikosasioissa koskevan lain piiriin, voidaan virka-apua antaa mainitun lain mukaisesti ja siten mahdollisesti sopimuksessa edellytettyä laajemmin. Sopimuksen mukaan virka-apua annetaan pyynnön saaneen valtion säännösten ja määräysten mukaisesti, joten virka-avun antamisessa Suomesta Venäjälle noudatetaan Suomen lainsäädännön menettelysääntöksiä siltä osin kuin asiasta ei ole sopimuksessa nimenomaisia määräyksiä.

Suomen tekemissä tulliyhteistyösopimuksissa keskeisenä määräyksenä on erilaisten tietojen luovuttaminen ulkomaille. Suomi on liittynyt yksilöiden suojelua henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä koskevaan Euroopan neuvoston yleissopimukseen (SopS 35—36/92). Kansallisessa lainsäädännössä henkilötietojen luovuttamista ulkomaille sääntelee myös henkilörekisterilaki, jossa yleissopimuksen vaatimukset on otettu huomioon. Lain mukaisesti henkilötietojen luovuttaminen massaluovutuksena tai arkaluonteisena otantana ulkomaille on mahdollista vain sellaiseen maahan, jonka lainsäädäntö vastaa henkilörekisterilain sääntöksiä.

Tulliyhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ulkomaille luovutettaviin tietoihin kuuluu myös henkilötietoja, jotka voivat olla arkaluonteisia, mutta tulliyhteistyösopimuksen perusteella tietoja ei kuitenkaan luovuteta massaluovutuksena tai arkaluonteisena otantana, vaan ainoastaan yksittäisissä tapauksissa.

3. Sopimuksen suhde Euroopan talousaluetta koskevaan sopimukseen ja Euroopan unionin yhteisöläinsäädännön alaan kuuluvaan tulliyhteistyöhön

Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen 11 pöytäkirjassa on sovittu keskinäisestä avunannosta tulliasioissa. Tämä ei kuitenkaan estä osapuolia tekemästä kahdenvälisiä tulliyhteistyösopimuksia kolmansien maiden kanssa. Pöytäkirjassa ei myöskään edellytetä kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisten sopimusten perusteella saatujen tietojen luovuttamista ETA-sopimuksen sopimuspuolille.

Euroopan unionissa tulliyhteistyötä koskevat säännökset kuuluvat yhteisöläinsäädännön alaan. Yhteisöläinsäädäntöön sisältyykin tulliyhteistyöstä omat määräykset. Komissiolla ei ole toimivaltaa rikosasioissa, joten jäsenvaltiot ovat tehneet vuonna 1967 sopimuksen tullihallintojen keskinäisestä avusta (Convention between the EEC Member States on the Provision of Mutual Assistance by Customs Administrations). Unionin jäsenmaiden muuta tullihallinnollista yhteistyötä sääntelee neuvoston asetus (ETY) N:o 1468/81 jäsenvaltioiden hallinnollisten viranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä viimeksi mainittujen ja komission välisestä yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan läinsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi.

asetukseksi. Asetus tullaan korvaamaan uudella asetuksella, joka vahvistaa komission asemaa.

Kukin unionin jäsenvaltio voi tehdä kahdenvälisiä tullivalvontaa ja rikostutkintaa koskevia tulliyhteistyösopimuksia. Nämä sopimukset eivät kuitenkaan saa olla vastoin voimassa olevia yhteisöäädöksiä. Huomioon on myös otettava, että tällaisten sopimusten perusteella saadut tiedot on luovutettava tietyin edellytyksin muille unionin jäsenmaille rikosasioissa saatuja tietoja lukuunottamatta. EU-jäsenyysskään ei siten estäisi Suomea edelleen tekemästä kahdenvälisiä tulliyhteistyösopimuksia. Komissio on jäsenyysneuvottelujen yhteydessä todennut, että Suomen tekemät kahdenväliset tulliyhteistyösopimukset unionin jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden kanssa jäisivät voimaan, mikäli Suomi liittyy EU:n jäseneksi. Suomen mahdollisesti liittyessä EU:n jäseneksi Venäjän ja myös Baltian maiden kanssa tehtävien tullisopimusten merkitys tulee tullivalvonnan tehokkuuden kannalta korostumaan maittemme rajojen ollessa myös unionin ulkoraja.

4. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Sopimuksella ei ole välittömiä taloudellisia tai organisatorisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla sisältää sopimuksen soveltamisen kannalta keskeiset määritelmät. Tullilait on määritelty laajasti ja määritelmä kattaa käytännössä kaikki tullilaitoksen toimialaan liittyvät säännökset.

2 artiklan 1 kappaleessa määritellään sopimuksen soveltamisala. Sopimuspuolten tulliviranomaiset antavat toisilleen keskinäistä apua tavaroiden liikkumisen helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi, tullilakien asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi, tullilakien vastaisen rikosten ehkäisemiseksi ja tutkimiseksi sekä niistä seuraaviin syytetoimiin ryhtymiseksi. Sopimus ei koske tullien, verojen ja muiden

maksujen perintää toisen sopimuspuolen pyynnöstä.

Artiklan 2 kappaleen mukaan sopimuksessa tarkoitettua virka-apua annetaan pyynnön saaneen valtion alueella voimassa olevan läinsäädännön mukaisesti. Täten virka-apua valvontaan, rikosten ehkäisemiseen tai esitutkintaan annetaan sopimuksen tarkoittamassa laajuudessa ja menettelyin, mutta siltä osin kuin sopimuksessa asiasta ei ole tarkemmin säännelty, virka-avun antamisessa on otettava huomioon muiden kansallisten lakien säännökset ja määräykset. Sikäli kuin virka-apu kuuluu kansainvälistä oikeusapua rikosasioissa koskevan lain piiriin, voidaan virka-apua aina antaa tämän lain määrittelemässä laajuudessa.

3 artikla sisältää tullimuodollisuuksien helpottamiseen tähtäävät määräykset. Tulliviranomaiset yhdenmukaistavat yhteisellä rajalla sijaitsevien tullitoimipaikkojen aukioloajat ja toiminnot sekä tunnustavat pääsääntöisesti toisen tulliviranomaisen sinetit. Ellei erityistä syytä perusteellisempaan tarkastukseen ole, kohdistetaan kauttakuljetuksessa oleviin tavaroihin ja kulkuneuvoihin yleensä vain pintapuolinen tarkastus. Tulliviranomaiset voivat myös yhteisellä järjestelyllä hyväksyä käytössään olevat suomen- tai venäjänkieliset tulliasiakirjalomakkeet.

4 artiklan mukaan tietojenvaihtovelvollisuus koskee erityisesti tullilakien vastaisissa rikoksissa käytettäviä tapoja ja menetelmiä. Tulliviranomaiset antavat myös toisilleen tietoja tullilaeistaan, mukaan lukien kaikki niiden olennaiset muutokset, sekä teknisistä tarkastusvälineistään ja niiden käyttömenetelmistä.

5 artikla velvoittaa tulliviranomaisia valvomaan oma-aloitteisesti tai toisen tulliviranomaisen pyynnöstä sellaisia henkilöitä, tavaroita, kulkuneuvoja ja paikkoja, joiden tiedetään tai epäillään liittyvän tullilakien vastaisiin rikoksiin.

6 artiklassa määrätään huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden valvotun läpilaskun menetelmästä, joka perustuu Wienissä vuonna 1988 huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehtyyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen (SopS 44/94).

Suomen ja Venäjän tulliviranomaiset voivat kansallisen oikeusjärjestelmän periaatteiden sallimissa rajoissa yhteisellä sopimuksella ja järjestelyllä huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden kauppaa sekaantuneiden henkilöiden tunnistamiseksi soveltaa kansainvälisellä tasolla valvotun läpilaskun menetelmää. Laittomat lähetykset, joiden valvotusta läpilaskusta on tapauskohtaisesti sovittu, voidaan maahan tuotaessa pysäyttää rajalla ja laskea eteenpäin joko koskematta lähetykseen tai sitten, kun lähetyksen on poistettu tai korvattu kokonaan tai osaksi.

7 artiklan mukaan tulliviranomaiset toimittavat viipymättä toisilleen oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikki tiedot toimista, jotka ovat tai näyttävät olevan jommankumman sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisia rikoksia ja jotka koskevat muun muassa aseiden, ammuksien, räjähdysaineiden, taide- ja antiikkiesineiden, myrkyllisten ja ympäristölle vaarallisten aineiden, rajoitusten

alaisten arkaluonteisten ja strategisten tavaroiden liikkumista, sekä sellaisten tavaroiden liikumista, joita epäillään olevan toisen sopimuspuolen alueelle suuntautuvan huomattavan laittoman kaupan kohteena.

8 artikla koskee sopimuspuolten keskinäistä tietojen välittämistä. Tulliviranomaisten on joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toimitettava toisilleen tietoja, jotka helpottavat tullien tai muiden maksujen kantamista, tullausarvon ja tariffinimikkeen määrittystä ja kieltojen, rajoitusten tai muihin esimerkiksi vapaakauppajärjestelyihin kuulumattomien alkuperäsääntöjen soveltamista.

9 artiklan mukaan tulliviranomaiset vaihtavat myös tietoja, jotka ovat tarpeen tavaraerän maastaviennin ja maahantuonnin laillisuuden varmistamiseksi.

10 artiklan mukaan tietojenvaihtovelvollisuus koskee kaikkia tietoja tullilakien vastaisista rikoksista ja erityisesti tietoja sellaisista henkilöistä, tavaroista, kulkuneuvoista, tavoista ja menetelmistä, joiden tiedetään tai epäillään liittyvän tullilakien vastaisiin tekoihin. Tietoja voidaan antaa myös oma-aloitteisesti.

11 artiklan mukaan tullilakien vastaisia rikoksia koskevia tietoja voidaan toimittaa selontekojen, pöytäkirjatun todistusaineiston tai oikeaksi todistettujen asiakirjajäljennösten muodossa.

12 artiklan mukaan sopimuksessa tarkoitetut asiakirjat voidaan korvata tietokoneella tuotulla tiedolla. Tällöin tiedon käyttöä koskevat samat määräykset kuin asiakirjamuodossakin annettua tietoa.

13 artiklan mukaan alkuperäisiä asiakirjoja saa pyytää vain, jos oikeaksi todistetut jäljennökset ovat riittämättömiä. Lähetetyt alkuperäiset asiakirjat on palautettava mahdollisimman pian.

14 artiklan mukaan tulliviranomainen on toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä velvollinen ryhtymään tullilakien vastaisia rikoksia koskeviin tutkimuksiin ja ilmoittamaan näiden tutkimusten tuloksista pyynnön esittäneelle viranomaiselle. Artiklassa mainittuja toimenpiteitä suorittava viranomainen voi suostua siihen, että toisen sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet ovat läsnä toimenpiteitä suoritettaessa. Tutkimuksissa läsnä olevat toisen sopimuspuolen tullivirkamiehet eivät kuitenkaan saa itse osallistua toimenpiteisiin. Tut-

kimuksissa on noudatettava pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaista menettelyä.

15 artiklan mukaan toisen sopimuspuolen virkamiesten ollessa läsnä toisen valtion alueella heidän on aina todistettava virka-asemansa. Virkamiehiä kohdellaan samoin kuin isäntämaan viranomaisia, mutta he eivät saa käyttää virkapukua eivätkä kantaa asetta. Määräyksellä korostetaan sopimuspuolen suvereniteettia.

16 artiklan mukaan asianmukaisesti valtuutettu sopimuspuolen tullilaitoksen virkamies voi pyynnöstä toimia todistajana tai asiantuntijana tulliasioissa toisessa sopimusvaltiossa vireille pannussa oikeudenkäynnissä tai hallinnollisessa menettelyssä vireillä olevassa asiassa. Virkamiehellä on kuitenkin oikeus kieltäytyä todistamasta tai antamasta lausuntoa, jos hänellä on tähän oikeus tai velvollisuus oman valtionsa tai pyynnön esittäneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan. Vastaaventyypinen säännös sisältyy ETA-sopimuksen 11 pöytäkirjan 12 artiklaan.

17 artiklan mukaan sopimuksen perusteella saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää yksinomaan sopimuksen edellyttämiin tarkoituksiin. Määräystä ei kuitenkaan sovelleta tietoihin, jotka koskevat huumausaineisiin tai psykotrooppisiin aineisiin liittyviä rikoksia. Tällaisia tietoja saadaan luovuttaa muille sellaisille viranomaisille, jotka ovat suoraan mukana laittoman huumausainekaupan vastustamisessa. Suomessa näitä viranomaisia ovat erityisesti poliisi- ja rajavartiolaitosviranomaiset, jotka yhdessä tullilaitoksen kanssa niin sanottuina poliisi-, tulli- ja rajavartiolaitosviranomaisina (PTR) suorittavat yhteistoimin tai toistensa lukuun muun muassa valvontatehtäviä.

Kaikki sopimuksen perusteella saadut tiedot ja asiakirjat ovat vastaanottavassa valtiossa saman salassapitosuojan alaisia kuin samanlaiset asiakirjat ja tiedot kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan.

18 artiklan mukaan sopimuksen perusteella saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää todistusaineistona, selonteissa, todistajanlausunnoissa ja tuomioistuinmenettelyissä ne vastaanottaneen sopimuspuolen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

19 artikla sisältää poikkeuksia avunantovelvollisuudesta. Sopimuspuoli voi kieltäytyä avunannosta tai se voi antaa sitä vain tietyin ehdoin, jos avun antaminen saattaisi vahingoittaa valtion täysivaltaisuutta, turvallisuutta,

yleistä järjestystä tai muita olennaisia etuja. Jos toinen sopimuspuoli pyytää sellaista apua, jota se ei itse voisi antaa, on tästä huomautettava pyynnössä. Avunpyyntöön suostuminen on tällöin pyynnön saaneen tulliviranomaisen harkinnassa.

20 artiklassa on määrätty hallintoviranomaisten toimenpiteiden ja päätösten tiedoksiantamisesta asianosaisille. Tiedoksiannot toimitetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti, mutta menettelyssä voidaan kuitenkin noudattaa pyynnössä esitettyä erityistä muotoa, jos tätä ei voida pitää pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön vastaisena.

21 artiklassa määritellään avunpyyntöjen muotoa ja sisältöä. Pyynnot tehdään kirjallisesti. Suulliset pyynnot voidaan hyväksyä kiireellisissä tapauksissa, mutta ne on välittömästi vahvistettava kirjallisesti. Pyynnot tehdään jollakin pyynnön saaneen sopimuspuolen kielellä, englannin kielellä tai muulla pyynnön saaneen tulliviranomaisen hyväksymällä kielellä.

22 artiklan mukaan kumpikin sopimuspuoli vastaa itse sille sopimuksen täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista lukuun ottamatta 16 artiklassa tarkoitettuja asiantuntijoista tai todistajista aiheutuneita kustannuksia.

23 artiklan mukaan sopimuksessa tarkoitettu tietojenvaihto tapahtuu suoraan tulliviranomaisten välillä. Sopimuksen 1 artiklan mukaan tulliviranomaisella tarkoitetaan Suomessa tullihallitusta ja Venäjällä Venäjän federaation valtiollista tullikomiteaa. Virka-apua ei kuitenkaan voida aina antaa keskushallintojen välityksellä riittävän nopeasti. Suomen ja Venäjän maantieteellisen läheisyyden ja hyvien liikenneyhteyksien vuoksi artiklassa on määrätty, että sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat myös erikseen sovittavalla tavalla valtuuttaa paikallishallinnon viranomaiset olemaan suoraan yhteydessä keskenään sopimuksen mainitsemisissä asioissa.

24 artiklassa määrätään sopimuksen soveltamisalueesta.

25 artikla sisältää sopimuksen voimaantuloa ja päättymistä koskevat määräykset. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet valtionsisäistä hyväksymistä koskevat ilmoitukset. Irtisanomisaika on kuusi kuukautta. Sopimuksen tullessa voimaan lakkaa Suomen ja Neuvostoliiton välillä vuonna 1975 yhteistyöstä

tulliasioissa tehty sopimus (SopS 40/76) ole-
masta voimassa Suomen ja Venäjän välisissä
suhteissa.

2. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua
siitä, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toi-
silleen valtiosäännön mukaisten edellytysten
täytymisestä. Esitykseen sisältyvä laki on tar-
koitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti so-
pimuksen kanssa. Sekä sopimus että laki ehdo-
tetaan tulevaksi voimaan ensi tilassa.

3. Eduskunnan suostumuksen tar- peellisuus

Suomen viranomaiset voivat luovuttaa tieto-
ja ja asiakirjoja vieraan valtion viranomaisen
pyynnöstä kansainvälistä oikeusapua rikos-
asioissa koskevan lain (4/94) mukaisesti yksit-
tällisen rikosasian käsittelyä varten. Tämä kos-

kee myös salassapidettäviä tietoja ja asiakirjo-
ja. Sopimuksen 8—13 artiklan tietojenvaihtoa
koskevien määräysten mukaan toimivaltaiset
viranomaiset voivat kuitenkin luovuttaa tietoja
ja asiakirjoja myös oma-aloitteisesti sekä muu-
ten kuin yksittäiseen rikosasiaan liittyen. Nämä
määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan siltä
osin, kun niiden perusteella voidaan luovuttaa
salassapidettäviä asiakirjoja muissa kuin edellä
mainitun lain tarkoittamissa tapauksissa.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon
33 §:n mukaisesti esitetään,

*että Eduskunta hyväksyisi ne Helsin-
gissä 11 päivänä maaliskuuta 1994 Ve-
näjän kanssa yhteistyöstä ja keskinäises-
tä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopi-
muksen määräykset, jotka vaativat Edus-
kunnan suostumuksen.*

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka
kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan sa-
malla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava
lakiehdotus:

Laki

Venäjän kanssa yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1994
Suomen ja Venäjän välillä yhteistyöstä ja kes-
kinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn so-
pimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat
lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä
on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytän-
töönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädet-
tävänä ajankohtana.

Helsingissä 25 päivänä elokuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Heikki Haavisto*

Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välinen

SOPIMUS

yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta tulliasioissa

Suomen tasavallan hallitus ja Venäjän federaation hallitus, jäljempänä ”sopimuspuolet”, jotka

katsovat, että tullilakien vastaiset rikokset vahingoittavat kummankin maan taloudellisia, verotaloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja sekä kaupan laillisia etuja,

katsovat, että huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa on vaara kansanterveydelle ja yhteiskunnalle,

katsovat, että on tärkeää varmistaa tavaroiden maahantuonnin tai maastaviennin yhteydessä kannettavien tullien, verojen ja muiden maksujen virheetön määrääminen sekä kieltoja, rajoituksia ja valvontaa koskevien määräysten asianmukainen soveltaminen,

ovat vakuuttuneita siitä, että pyrkimyksiä tullilakien vastaisten rikosten ehkäisemiseksi sekä tuonnin ja viennin yhteydessä kannettavien tullien ja verojen virheettömän kantamisen turvaamiseksi voidaan tehostaa niiden tulliviranomaisten välisellä yhteistyöllä,

ottavat huomioon Tulli-yhteistyöneuvoston 5 päivänä joulukuuta 1953 antaman suosituksen keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta

ja jotka ottavat huomioon myös Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuudessa vuonna 1961 tehdyn huumausaineyleissopimuksen ja vuonna 1971 tehdyn psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen sekä vuonna 1988 huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen määräykset,

ovat sopineet seuraavaa:

Määritelmät

1 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

1. ”tullilaeilla” tavaroiden ja maksuvälinei-

den tuonnista, viennistä ja kauttakuljetuksesta annettuja säännöksiä tai määräyksiä, joiden noudattamista tulliviranomaiset valvovat ja jotka koskevat tulleja, veroja ja muita maksuja taikka kieltoja, rajoituksia tai valvontaa;

2. ”rikoksella” mitä tahansa tullilakien rikkomista tai sen yrittämistä;

3. ”tulliviranomaisella” Suomen tasavallassa tullihallitusta ja Venäjän federaatioissa Venäjän federaation valtiollista tullikomiteaa (Gosudarstvennyi Tamozhennyi Komitet Rossijskoj Federatsii).

Sopimuksen soveltamisala

2 artikla

1. Sopimuspuolet toimivat yhteistyössä ja antavat toisilleen keskinäistä apua tulliviranomaistensa välityksellä ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti, myös suoraan Suomen ja Venäjän välisellä rajalla:

a) tavaroiden liikkumisen helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi;

b) tullilakien asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi;

c) tullilakien vastaisten rikosten ehkäisemiseksi, tutkimiseksi ja niitä koskeviin syytetöihin ryhtymiseksi.

2. Tämän sopimuksen puitteissa keskinäistä apua annetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti sekä pyynnön saaneen tulliviranomaisen toimivallan ja voimavarojen rajoissa. Tarvittaessa tulliviranomainen voi järjestää avunannon tapahtuvaksi muun, toimivaltaisen viranomaisen toimesta pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3. Tämä sopimus ei koske avunantoa tullien, verojen tai muiden maksujen perinnässä.

4. Tämä sopimus ei estä sopimuspuolia antamasta keskinäistä apua rikosasioissa muiden kansainvälisten sopimusten tai järjestelyjen perusteella taikka lainsäädäntönsä mukaisesti.

Tullimuodollisuuksien helpottaminen

3 artikla

1. Tulliviranomaiset toteuttavat keskinäisen sopimuksen mukaisesti tarvittavia toimenpiteitä yksinkertaistaakseen tullimenettelyjä tavaroiden liikkumisen helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi näiden kahden valtion välillä.

2. Tavaroiden ja kulkuneuvojen liikkuminen Suomen ja Venäjän välisen rajan yli tapahtuu sopimuspuolten välisellä keskinäisellä sopimuksella perustettujen tarkastusasemien kautta.

3. Tulliviranomaiset yhdenmukaistavat yhteisellä rajalla sijaitsevien vastakkaisten tullitoimipaikkojen aukioloajat ja toiminnot sekä mahdollisuuksien mukaan suorituskyvyn ottaen huomioon voimassa olevat kansainvälisiä kuljetuksia koskevat sopimukset.

4. Kumpikin tulliviranomainen tunnustaa pääsääntöisesti toisen tulliviranomaisen tullisinetit. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin irrottaa alkuperäiset tullisinetit ja kiinnittää tai lisätä omia sinettejään, jos se katsotaan tarpeelliseksi tullivalvonnallisia tarkoituksia varten.

5. Kauttakuljetuksissa oleviin tavaroihin ja kulkuneuvoihin kohdistetaan yleensä ainoastaan pintapuolinen tarkastus, ellei ole tarpeen kohdistaa niihin perusteellista tai osittaista tarkastusta yleisen järjestyksen tai turvallisuuden, julkisen moraalien ja kansanterveyden tai ympäristönsuojelun taikka arkaluonteisten ja strategisten tavaroiden vientivalvonnan tai kulttuuriperinnön ja immateriaaliomaisuuden turvaamisen tahi muiden olennaisten syiden vuoksi.

6. Tulliviranomaiset voivat yhteisellä järjestelyllä hyväksyä käytössä olevat suomen- tai venäjänkieliset tulliasiakirjalomakkeet.

Yhteistyön ja keskinäisen avunannon muodot

4 artikla

1. Tulliviranomaiset toimittavat oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toisilleen kaikki tarvittavat tiedot tämän sopimuksen 7, 8, 9, 10, 11 ja 12 artiklan mukaisesti.

2. Tulliviranomaiset

a) vaihtavat toimintaansa ja kokemuksiensa koskevia tietoja erityisesti tullilakien vastaisissa rikoksissa käytettävistä uusista keinoista ja menetelmistä,

b) antavat toisilleen tietoja tullilaeistaan — mukaan lukien kaikki niiden olennaiset muutokset — sekä teknisistä tarkastusvälineistä ja niiden käyttömenetelmistä sekä keskustelevat muista molempia osapuolia kiinnostavista asioista.

Henkilö-, kulkuneuvo- ja tavaravaltonta

5 artikla

Sopimuspuolen tulliviranomainen valvoo joko oma-aloitteisesti tai toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä erityisesti:

a) sellaisten henkilöiden liikkumista, joiden tiedetään tai epäillään rikkovan toisen sopimuspuolen alueella voimassa olevia tullilakeja, ja erityisesti heidän saapumistaan ja lähtöään sopimuspuolen alueelta;

b) sellaisten tavaroiden ja maksuvälineiden liikkumista, joiden toisen sopimuspuolen tulliviranomainen tietää tai epäilee olevan kyseisen sopimuspuolen alueelle tai alueelta tapahtuvan huomattavan laittoman kaupan kohteena;

c) kulkuneuvoja, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisissa rikoksissa;

d) paikkoja, joita käytetään sellaisten tavaroiden varastomiseen, jotka saattavat olla toisen sopimuspuolen alueelle suuntautuvan huomattavan laittoman kaupan kohteena.

Valvottu läpilasku

6 artikla

1. Sikäli kuin sopimuspuolten kansallisen oikeusjärjestelmän peruseriaatteen sen sallivat, tulliviranomaiset voivat yhteisellä sopimuksella ja järjestelyllä soveltaa kansainvälisellä tasolla huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden valvottu läpilaskun menetelmää mainittujen aineiden laittomaan kauppaan sekaantuneiden henkilöiden tunnistamiseksi.

2. Laittomat lähetykset, joiden valvotusta läpilaskusta on sovittu, voidaan molempien tulliviranomaisten suostumuksella pysäyttää ja laskea eteenpäin joko koskematta huumausai-

neisiin tai psykotrooppisiin aineisiin tai siten, että nämä aineet poistetaan tai korvataan kokonaan tai osaksi.

3. Valvotun läpilaskun käyttöä koskevat päätökset tehdään tapauskohtaisesti, ja niissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon molempien tulliviranomaisten kesken tehdyt taloudelliset järjestelyt ja sopimukset.

Toimet tavaroiden laittoman kaupan vastustamiseksi

7 artikla

Tulliviranomaiset toimittavat viipymättä toisilleen oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot toimista, jotka ovat tai näyttävät olevan jommankumman sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisia rikoksia ja jotka koskevat:

a) aseiden, ammusten, räjähdysaineiden sekä räjähdysaineita sisältävien esineiden ja välineiden liikkumista;

b) sellaisten taide- ja antiikkiesineiden liikkumista, joilla on merkittävä historiallinen, kulttuurinen tai arkeologinen arvo jommallekummalle sopimuspuolelle;

c) myrkyllisten sekä ympäristölle tai terveydelle vaarallisten tavaroiden liikkumista;

d) muiden kuin tullitariffiin perustuvien rajoitusten alaisten arkaluonteisten ja strategisten tavaroiden liikkumista sopimuspuolten alueella voimassa olevien, tulliviranomaisten kesken vaihdettavien luetteloiden mukaisesti ja/tai niiden asesulkupoliittisten velvoitteiden mukaisesti, joihin molemmat sopimuspuolet ovat sitoutuneet;

e) muiden tavaroiden liikkumista, joiden todennäköisin syin epäillään olevan toisen sopimuspuolen alueelle suuntautuvan huomattavan laittoman kaupan kohteena.

Tietojenvaihto

8 artikla

1. Tulliviranomaiset toimittavat joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toisilleen kaikki tiedot, joiden avulla voidaan varmistaa:

a) tullien, verojen ja muiden tulliviranomaisten kantamien maksujen virheetön kantaminen, sekä erityisesti tiedot, jotka voivat helpottaa tavaroiden tullausarvon ja tariffinimikkeen määrittystä;

b) tuonti-, vienti- ja kauttakuljetuskieltojen

ja -rajoitusten tai tulleista, veroista ja muista maksuista vapautusten asianmukainen soveltaminen;

c) sellaisten kansallisten alkuperäsääntöjen asianmukainen soveltaminen, jotka eivät sisällä muihin toisen tai molempien sopimuspuolten sopimiin järjestelyihin.

2. Jos pyynnön saaneella tulliviranomaisella ei ole käytettävissään pyydettyjä tietoja, se hankkii nämä tiedot pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

9 artikla

Kumpikin tulliviranomainen ilmoittaa pyynnöstä toiselle tulliviranomaiselle seuraavat tiedot:

a) onko pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueelle tuodut tavarat viety laillisesti toisen sopimuspuolen alueelta;

b) onko pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueelta viedyt tavarat tuotu laillisesti toisen sopimuspuolen alueelle ja mihin tullimenettelyyn ne on mahdollisesti asetettu.

10 artikla

Kumpikin tulliviranomainen toimittaa toiselle tulliviranomaiselle oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikki tiedot, joista tälle on todennäköisesti hyötyä jälkimmäisen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisten rikosten selvittämisessä ja erityisesti tietoja:

a) luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistävän toisen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisiin rikoksiin;

b) tavaroista, joiden tiedetään tai epäillään olevan huomattavan laittoman kaupan kohteena;

c) kulkuneuvoista, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisissa rikoksissa;

d) uusista tavoista ja keinoista, joita käytetään tullilakien vastaisissa rikoksissa.

11 artikla

Kumpikin tulliviranomainen toimittaa oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toiselle tulliviranomaiselle selontekoja, pöytäkirjattua todistusaineistoa tai oikeaksi todistettuja asiakirjajäljennöksiä, jotka sisältävät kaikki saatavilla olevat tiedot suoritetuista tai suunnitelluista toimista, jotka ovat tai näyttävät olevan jäl-

kimmäisen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisia rikoksia.

12 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetut asiakirjat voidaan korvata tietokoneella tuotetulla missä tahansa muodossa olevalla samansisältöisellä tiedolla. Samanaikaisesti tulisi toimittaa kaikki materiaalin tulkintaa tai käyttöä varten tarvittavat tiedot.

13 artikla

1. Alkuperäisiä asiakirjakokoelmia ja asiakirjoja pyydetään vain silloin, kun oikeaksi todistetut jäljennökset olisivat riittämättömiä.

2. Toiselta tulliviranomaiselta saadut alkuperäiset asiakirjakokoelmat ja asiakirjat palautetaan mahdollisimman pian.

Tutkinta

14 artikla

1. Tulliviranomainen ryhtyy toisen tulliviranomaisen pyynnöstä kaikkiin virallisiin tutkimuksiin koskien toimia, jotka ovat tai näytävät olevan pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisia. Se ilmoittaa tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle tulliviranomaiselle.

2. Nämä tutkimukset suoritetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti. Pynnön saanut tulliviranomainen toimii samalla tavoin kuin se toimisi omasta puolestaan.

3. Sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet voivat erityisissä tapauksissa toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen suostumuksella olla läsnä jälkimmäisen sopimuspuolen alueella tutkittaessa pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueella voimassa olevien tullilakien vastaisia rikoksia.

Virkamiesten käyntejä koskevat järjestelyt

15 artikla

Kun sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet tämän sopimuksen mukaisissa tapauksissa ovat läsnä toisen sopimuspuolen alueella, heidän on aina pystyttävä todistamaan virka-asemansa. He eivät saa käyttää virkapukua eivätkä kantaa aseita.

Asiantuntijat ja todistajat

16 artikla

1. Jos toisen sopimuspuolen tuomioistuimet

tai hallintoviranomaiset tullilakien vastaisia rikoksia käsitellessään sitä pyytävät, toisen sopimuspuolen tullilaitos voi valtuuttaa virkamiehensä esiintymään asiantuntijana tai todistajana näissä tuomioistuimissa tai näiden viranomaisten edessä. Kyseiset virkamiehet todistavat sellaisista seikoista, jotka he ovat todenneet hoitaessaan virkaansa. Todistamis- tai kuulemispyynnöstä on käytävä selvästi ilmi, minkä asian johdosta ja missä ominaisuudessa virkamiestä kuullaan.

2. Todistajaksi tai asiantuntijaksi kutsutulla virkamiehellä on oikeus kieltäytyä todistamasta tai antamasta lausuntoa, jos hänellä on tähän oikeus tai velvollisuus oman valtionsa tai pyynnön esittäneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan.

Tietojen ja asiakirjojen käyttö

17 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaisesti saatuja tietoja, tiedonantoja ja asiakirjoja käytetään yksinomaan tämän sopimuksen tarkoituksiin. Niitä ei luovuteta tai käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin, ellei tiedot ja asiakirjat toimittanut tulliviranomainen nimenomaisesti hyväksy niiden luovuttamista.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tietoihin, jotka koskevat huumausaineisiin ja psykotrooppisiin aineisiin liittyviä rikoksia. Kyseisiä tietoja saadaan luovuttaa muille viranomaisille, jotka ovat suoranaisesti mukana laittoman huumausainekaupan vastustamisessa.

3. Pynnöille, tiedoille, asiantuntijalausunnoille ja muille tiedonannoille, jotka jommankumman sopimuspuolen tulliviranomainen on vastaanottanut missä tahansa muodossa tämän sopimuksen mukaisesti, antaa vastaanottava sopimuspuoli saman salassapitosuojan, jota sovelletaan samanlaisiin asiakirjoihin ja tietoihin tämän sopimuspuolen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tiedot vastaanottava tulliviranomainen varmistaa saatujen tietojen luottamuksellisuuden, jos toinen tulliviranomainen on sitä pyytänyt.

18 artikla

1. Tulliviranomaiset saavat tämän sopimuksen tarkoituksen mukaisesti ja sen soveltamisalan puitteissa käyttää todistusaineistona tämän sopimuksen mukaisesti saatuja tietoja ja

asiakirjoja pöytäkirjatussa todistusaineistosaan, selonteissaan ja todistajanlausunnoissaan sekä tuomioistuini- tai hallintomenettelyssä.

2. Tällaisten tietojen ja asiakirjojen käyttö todistusaineistona tuomioistuimissa ja niille annettava todistusvoima määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Poikkeukset avunantamisvelvollisuudesta

19 artikla

1. Jos pyynnön saanut sopimuspuolen tulliviranomainen katsoo, että pyyntöön suostuminen vahingoittaisi tämän sopimuspuolen täysivaltaisuutta, turvallisuutta, yleistä järjestystä (ordre public) tai muita olennaisia etuja taikka merkitsisi tämän sopimuspuolen teollisten, liike- tai ammattisalaisuuksien loukkaamista, se voi kokonaan tai osittain kieltäytyä antamasta tämän sopimuksen nojalla pyydettyä apua tai se voi antaa apua tietyin ehdoin tai edellytyksin.

2. Jos avunannosta kieltäydytään, kieltäytymispäätös ja sen perustelut on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti pyynnön esittäneelle tulliviranomaiselle.

3. Mikäli tulliviranomainen pyytää sellaista apua, jota se itse ei voisi antaa, se huomauttaa tästä seikasta pyynnössään. Avunpyyntöön suostuminen on näissä tapauksissa pyynnön saaneen tulliviranomaisen harkinnassa.

Tiedoksi antaminen

20 artikla

1. Sopimuspuolen tulliviranomainen antaa toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä asianomaisille alueellaan asuville luonnollisille henkilöille tai perustetuille oikeushenkilöille tiedoksi asiakirjoja, jotka liittyvät tullilakien soveltamista koskeviin hallintoviranomaisten toimenpiteisiin ja päätöksiin.

2. Asiakirjojen tiedoksianto toimitetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Asiakirjojen tiedoksianto voidaan kuitenkin toimittaa myös noudattaen pyynnössä esitettyä erityistä muotoa tai menettelyä, jos tätä ei pidetä pyynnön saaneen sopimuspuolen alueella voimassa olevan lainsäädännön vastaisena.

Avunpyyntöjen muoto ja sisältö

21 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaiset pyynnöt

tehdään kirjallisesti. Pyyntöjen täyttämiseksi tarvittavat asiakirjat liitetään pyyntöön. Jos asian kiireellisyyden vuoksi on tarpeen, voidaan suulliset pyynnöt hyväksyä, mutta ne on välittömästi vahvistettava kirjallisesti.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen mukaisissa pyynnöissä esitetään seuraavat tiedot:

- a) pyynnön esittävä tulliviranomainen;
- b) pyydetty toimenpiteet;
- c) pyynnön tarkoitus ja aihe;
- d) asiaan liittyvät säännökset, määräykset ja muut oikeudelliset näkökohdat;
- e) mahdollisimman tarkat ja kattavat tiedot tutkinnan kohteena olevista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä;
- f) yhteenveto asiaa koskevista seikoista, lukuun ottamatta 20 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

3. Pyyntöt tehdään jollakin pyynnön saaneen sopimuspuolen virallisella kielellä, englannin kielellä tai muulla pyynnön saaneen tulliviranomaisen hyväksymällä kielellä.

4. Jos pyyntö ei täytä muotovaatimuksia, sen korjaamista tai täydentämistä voidaan vaatia; tämä ei kuitenkaan estä ryhtymästä varotoimenpiteisiin.

Kustannukset

22 artikla

Tulliviranomaiset luopuvat vaatimasta korvausta niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän sopimuksen täytäntöönpanosta, lukuun ottamatta 16 artiklassa tarkoitettuja asiantuntijoista ja todistajista aiheutuneita kustannuksia.

Täytäntöönpano

23 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaista apua annetaan suoraan tulliviranomaisten kesken. Nämä viranomaiset sopivat keskenään yksityiskohtaisista järjestelyistä tätä tarkoitusta varten.

2. Tulliviranomaiset voivat järjestää suoran yhteydenpidon keskushallintojensa yksiköiden välillä ja valtuuttaa paikallishallinnon tulliviranomaiset olemaan yhteydessä keskenään, kuten tulliviranomaiset siitä toimivaltansa puitteissa erikseen sopivat.

Alueellinen soveltaminen

24 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan Suomen tasaval-

lan tullialueella sekä Venäjän federaation tullialueella.

Voimaantulo ja päättyminen

25 artikla

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua päivästä, jona sopimuspuolet ovat diplomaattiteitse ilmoittaneet toisilleen, että valtionsisäisen lainsäädännön edellytykset sopimuksen voimaantulolle on täytetty.

2. Tämän sopimuksen tullessa voimaan lakkaa Suomen tasavallan hallituksen ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton hallituksen välillä 24 päivänä huhtikuuta 1975 yhteistyöstä

tulliasioissa tehty sopimus olemasta voimassa Suomen tasavallan ja Venäjän Federaation välisissä suhteissa.

3. Tämä sopimus on voimassa toistaiseksi. Sopimus voidaan irtisanoa diplomaattiteitse tehtävällä kirjallisella ilmoituksella, ja se lakkaa olemasta voimassa kuuden kuukauden kuluttua tällaisen ilmoituksen päivämäärästä lukien.

Tehty Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1994 kahtena suomen-, venäjän- ja englanninkielisenä kappaleena, joiden kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia. Jos sopimuksen määräysten tulkinnassa ilmenee eroavaisuuksia, on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

Jermu Laine

Venäjän federaation hallituksen puolesta

A. S. Kruglov